

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΥΓΕΙΑΣ ΚΑΙ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ
ΕΝΩΣΗ ΝΟΣΗΛΕΥΤΩΝ-ΤΡΙΩΝ
ΕΛΛΑΔΟΣ (Ε.Ν.Ε.)- Ν.Π.Δ.Δ.**

Αθήνα, 3/03/2008

Αρ. πρωτ: 5323

Προς:

**ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΚΑΙ
ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ**

Ταχ. Δ/ση :Ιπποκράτους 88
Τ.Κ. :11472 Αθήνα
Τηλ :210- 3648044
Φαξ :210- 3617859

**Διεύθυνση Διοίκησης
Ανθρώπινου Δυναμικού**

Πληροφορίες: Δ. Σκουτέλης

ΘΕΜΑ: «ΧΟΡΗΓΗΣΗ ΚΑΝΟΝΙΚΗΣ ΑΔΕΙΑΣ»

Όπως είναι ήδη γνωστό, το δικαίωμα κανονικής άδειας των δημοσίων υπαλλήλων καθιερώνεται στις διατάξεις του άρθρου 48 του Δημοσιοϋπαλληλικού Κώδικα (Νόμος 3528/2007), ενώ η διαδικασία χορήγησης της εν λόγω άδειας περιγράφεται στο αμέσως επόμενο άρθρο 49.

Ενόψει των ανωτέρω διατάξεων, και κατόπιν υποβολής του υπ'αριθμ.πρωτ. Υ10β/146359/15-11-2007 ερωτήματος της Διεύθυνσης Προσωπικού Νομικών Προσώπων του Υπουργείου Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, εξεδόθη το **υπ'αριθμ.πρωτ. Φ.51/565/31066/06-12-2007 έγγραφο της Διεύθυνσης Διοίκησης Ανθρώπινου Δυναμικού του Υπουργείου Εσωτερικών.**

Σύμφωνα με το ανωτέρω έγγραφο, η θεμελίωση του δικαιώματος χορήγησης κανονικής άδειας προϋποθέτει την παροχή εργασίας για το «εύλογο» χρονικό διάστημα των δύο (2) μηνών εντός του εκάστοτε ημερολογιακού έτους, για το οποίο χορηγείται η άδεια. Με άλλα λόγια, εφόσον ο υπάλληλος εργαστεί για χρονική περίοδο συντομότερα των δύο μηνών, δεν δικαιούται να λάβει καμία ημέρα της κανονικής άδειας.

Ήδη δια της παρούσης, η **ENE** δηλώνει την ευθεία αντίθεσή της με το περιεχόμενο του ως άνω εγγράφου, το οποίο θίγει ουσιαστικά τον πυρήνα κεκτημένου δικαιώματος των δημοσίων υπαλλήλων.

Ειδικότερα, σύμφωνα με το άρθρο 48§1 του Δημοσιοϋπαλληλικού Κώδικα, οι δημόσιοι υπάλληλοι δικαιούνται κανονική άδεια με αποδοχές δύο (2) μήνες μετά τον διορισμό τους. Η σαφής διατύπωση της ανωτέρω διάταξης δεν αφήνει περιθώριο αμφιβολιών ως προς την προϋπόθεση που πρέπει να συντρέχει, προκειμένου ο υπάλληλος να δικαιούται κανονικής άδειας, και η οποία προϋπόθεση εντοπίζεται και περιορίζεται αποκλειστικά στην πάροδο χρονικής περιόδου δύο (2) μηνών από τον διορισμό του. Κατ'αρχήν, λοιπόν, οποιαδήποτε αντίθετη ερμηνευτική εκδοχή, αποδεχόμενη την απαραίτητη συνδρομή και άλλων προϋποθέσεων, πλην της προαναφερθείσας, για την θεμελίωση του δικαιώματος λήψεως της κανονικής άδειας, έρχεται σε πλήρη αντίθεση με το γράμμα της παραγράφου 1 του άρθρου 48 του Δημοσιοϋπαλληλικού Κώδικα.

Περαιτέρω, οι συντάκτες του επίμαχου υπ'αριθμ.πρωτ. Φ.51/565/31066/06-12-2007 εγγράφου της Διεύθυνσης Διοίκησης Ανθρώπινου Δυναμικού του Υπουργείου Εσωτερικών προβαίνουν σε μια **αυθαίρετη αξιολογική κρίση**, ορίζοντας ως εύλογο χρονικό διάστημα παροχής εργασίας, ικανό να θεμελιώσει δικαίωμα λήψεως κανονικής άδειας, το διάστημα των δύο (2) μηνών. Με βάση το παραπάνω σκεπτικό, καθίσταται σαφές ότι, αν ένας υπάλληλος εργαστεί, κατά την διάρκεια ενός έτους, για χρονική περίοδο ενός μηνός και είκοσι εννέα ημερών, τότε δεν δικαιούται ούτε μια ημέρα κανονικής άδειας.

Διαφαίνεται, δε, ότι κατά την κρίση των συντακτών του επίμαχου εγγράφου, ο υπάλληλος δεν δικαιούται καμία ημέρα κανονικής άδειας, αν δεν εργαστεί για τουλάχιστον δύο μήνες, διότι δεν έχει κουρασθεί σωματικά ή ψυχικά, ενώ δεν έχει επηρεασθεί η απόδοση και η παραγωγικότητά του. Η **ENE** διαφωνεί ριζικά με την προεκτεθείσα άποψη, η οποία αλλοιώνει σε σημαντικό βαθμό το πνεύμα και την λογική που διαπνέει τις διατάξεις του άρθρου 48 του Δημοσιοϋπαλληλικού Κώδικα.

Ειδικότερα, κι αν ακόμη δεχθούμε, ότι το δικαίωμα λήψεως κανονικής άδειας δύναται να περιορισθεί ή και να αναιρεθεί πλήρως, ο περιορισμός του θα πρέπει σε κάθε περίπτωση να είναι αναλογικός, υπολογιζόμενος με βάση τον συνολικό χρόνο παροχής εργασίας. Άλλωστε,

και οι σχετικές διατάξεις του άρθρου 48 του Δημοσιοϋπαλληλικού Κώδικα, δια των οποίων πραγματοποιείται ο υπολογισμός της συνολικής διάρκειας της κανονικής άδειας που δικαιούται ένας υπάλληλος, χαρακτηρίζονται από μια λογική κλιμάκωση, που καθορίζεται τόσο από τον συνολικό χρόνο πραγματικής δημόσιας υπηρεσίας, όσο και από τον χρόνο εβδομαδιαίας απασχόλησης.

Συνεπώς, και η υποτιθέμενη δυνατότητα μείωσης ή ολικής αναίρεσης του δικαιώματος κανονικής άδειας θα πρέπει υποχρεωτικώς να ακολουθεί μια αντίστοιχη λογική κλιμάκωση και αναλογίας. Υπό το πρίσμα τούτο, ο καθορισμός του ευλόγου χρόνου στο ελάχιστο διάστημα των δύο (2) μηνών, προ της παρόδου του οποίου ο υπάλληλος δεν δικαιούται καμία ημέρα κανονικής άδειας, μετά, δε, την πάροδό του θεμελιώνεται δικαίωμα λήψεως του συνόλου της κανονικής άδειας, προδήλως κινείται πέραν πάσης έννοιας αναλογίας, παρερμηνεύοντας πλήρως το πνεύμα των σχετικών διατάξεων του Δημοσιοϋπαλληλικού Κώδικα.

Ενόψει των ανωτέρω παρατηρήσεων, η **ENE** θεωρεί, ότι η δια του υπ' αριθμ.πρωτ. Φ.51/565/31066/06-12-2007 εγγράφου της Διεύθυνσης Διοίκησης Ανθρώπινου Δυναμικού του Υπουργείου Εσωτερικών επιχειρούμενη ερμηνευτική προσέγγιση των διατάξεων του άρθρου 48 του Δημοσιοϋπαλληλικού είναι εντελώς εσφαλμένη, διότι πλήττει, ή άλλως περιορίζει υπέρμετρα, κατά παράβαση της συνταγματικώς κατοχυρωμένης αρχής της αναλογικότητας, το δημόσιο και αχώριστο δικαίωμα εκάστου δημοσίου υπαλλήλου να λαμβάνει κανονική άδεια.

Εντεύθεν, το επίμαχο έγγραφο θα πρέπει να ανακληθεί άμεσα και η εκδούσα αρχή να προχωρήσει σε μια περισσότερο ορθολογική προσέγγιση του ζητήματος, σεβόμενη πλήρως το γράμμα και το πνεύμα των σχετικών νομοθετικών διατάξεων.

Για το ΔΣ της ΕΝΕ

Ο Πρόεδρος

Ο Γ. Γραμματέας

Δημήτριος Σκουτέλης

Αριστείδης Δάγλας